

«Ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων...»! (Ιωάννης Γ. Θαλασσινός, Αντιπρόεδρος της «Πανελληνίας Ένωσης Φίλων των Πολυτέκνων»)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Φεβρουαρίου 6, 2020

Σχόλιον εἰς τό πρόγραμμα σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγήσεως «Φρίξος», πού ἀπευθύνεται εἰς παιδιά προσχολικῆς καί πρώτης παιδικῆς ἡλικίας (Νηπιαγωγείου καί Α΄ - Β΄ Δημοτικοῦ).

Προσφάτως, μέ ἀφορμή τή βράβευση τοῦ προγράμματος σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγῆσης «Παίζω μέ τόν Φρίξο καί μαθαίνω γιά τό σῶμα μου καί τίς διαπροσωπικές σχέσεις»¹, ἀπό διεθνή Ὄργανισμό², ἦρθε στήν ἐπιφάνεια ὅλη αὐτή ἡ προσπάθεια «διαφώτισης» τῶν νηπίων πάνω στό σοβαρό θέμα τῆς **σεξουαλικῆς διαπαιδαγωγῆσης**.

Ἐδῶ δέν θά ἀσχοληθοῦμε τόσο μέ τήν παιδαγωγική καί ψυχολογική διάσταση τοῦ θέματος, ἄλλωστε, ὑπάρχει ἤδη ἓνας πρόσφατος σχολιασμός, ἀπό τήν ιστοσελίδα τῆς συλλογικῆς προσπάθειας «[Μαμά, Μπαμπάς & Παιδιά](#)», μέ τόν ὁποῖο συμφωνοῦμε ἀπόλυτα³. Θά προσπαθήσουμε, λοιπόν, ἂν καί αἰσθανόμαστε ἀδύναμοι γι' αὐτό τό ἔργο, νά σχολιάσουμε τό πρόγραμμα ἀπό **πνευματικῆς**, κυρίως, ἀπόψεως.

Τό νά θέλει κάποιος νά «ἐπιβάλλει» τή σεξουαλική διαπαιδαγωγή σέ παιδιά καί μάλιστα στήν εὐαίσθητη ἡλικία τῶν 5, 6, 7 ἐτῶν, παρακάμπτοντας⁴ οὐσιαστικά τούς φυσικούς, ἀλλά καί νομικά ὑπευθύνους γιά τή διαπαιδαγωγή τῶν παιδιῶν, γονεῖς, καί μάλιστα ὅταν πρόκειται γιά τή σεξουαλική τους διαπαιδαγωγή, εἶναι ἀπαράδεκτο, ἀλλά ὅπωςδήποτε καί **πνευματικά πολύ ἐπικίνδυνο**.

Ὅταν ἓνα μικρό παιδί-νήπιο (ἀλλά καί σέ μεγαλύτερη ἡλικία), ἔχει κάποιες ἐρωτήσεις ἢ ἀπορίες γιά τά τόσο λεπτά αὐτά θέματα, οἱ γονεῖς του, γνωρίζοντας τό παιδί τους καλύτερα ἀπό τόν καθένα, μποροῦν καί πρέπει **μέ διάκριση** νά τοῦ ἀπαντοῦν, **ἀνάλογα μέ τήν ὠριμότητά του**. Σέ καμία περίπτωση ὅμως **δέν πρέπει νά τοῦ ἐξάπτουν τή φαντασία** καί νά τοῦ δημιουργοῦν ἐπιπλέον ἐρωτήματα, πού ἴσως δέν θά τά εἶχε κἄν σκεφτεῖ. Ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, **πρέπει νά διατηρεῖται ἀθῶα καί καθαρῆ**, ὅσο περισσότερο γίνεται.

Αυτή την παιδική άθωότητα και καθαρότητα, συμβουλεύει κι έμᾶς, τούς ενήλικες, ὁ Θεάνθρωπος Χριστός νά ἀποκτήσουμε ξανά καί νά τή διατηρήσουμε, μέ τή δική Του Χάρη καί τόν πνευματικό μας ἀγώνα: «*Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν*» (Λουκ. 15, 17).

Ὑπάρχουν, ὅμως δυστυχῶς, καί κάποιοι ὀρθόδοξοι γονεῖς, πού συμφωνοῦν μέ τήν εἰσαγωγή αὐτοῦ τοῦ προγράμματος στά σχολεῖα. Θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι δέν εἶναι σωστά ἐνημερωμένοι.

Εἶναι τραγικό νά ὠθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τά παιδιά μας σέ **πρόωρη ὠρίμανση**, ἐπιτρέποντας στούς νηπιαγωγούς/δασκάλους νά τά ἀναστατώνουν καί ἐξάπτουν σεξουαλικά στήν τρυφερή παιδική ἡλικία τους, δίχως κᾶν αὐτοί νά εἶναι εἰδικοί. Πῶς μπορούμε, ἐλαφρᾶ τῆ καρδία, νά ἐκχωρήσουμε τήν ψυχή τῶν παιδιῶν μας, ὥστε κάποιοι νά τά «ξυπνήσουν» **ὀμαδικά καί ὀριζόντια, μὴ λαμβάνοντας ὑπόψη τό ἐπίπεδο ὠριμότητας καί τήν προσωπικότητα τοῦ κάθε παιδιοῦ ξεχωριστά; Εἶναι δυνατόν, ὁ ὁποιοσδήποτε ἐκπαιδευτικός νά γνωρίζει τό παιδί μας καλύτερα ἀπό ἐμᾶς, τούς γονεῖς του;** Καί οἱ ἐκπαιδευτικοί δέν φοβοῦνται γιά τόν πολύ πιθανό ψυχολογικό τραυματισμό τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί γιά τό **σκανδαλισμό τους;**

Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὅμως, μᾶς ἔχει προειδοποιήσει γιά τήν περίπτωση αὐτή: «*ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος ὀνικὸς (= μυλόπετρα, πού γυρίζει τό γαϊδουράκι στό μύλο) εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῆ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης*» (Ματθ. 18, 6). Φοβερὸς ὁ λόγος...!5

Ποῖός, λοιπόν, ἀπό αὐτούς πού κατήρτισαν, προώθησαν καί προωθοῦν αὐτό τό πρόγραμμα καί συνέγραψαν τό σχετικό βιβλίο, ἀναλαμβάνει τήν πνευματική εὐθύνη ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀθῶων ψυχῶν, γιά τό σκανδαλισμό τους; Καί ἂν κάποιοι τήν ἀναλαμβάνουν, γνωρίζουν πραγματικά τί ἐπιπτώσεις θά ἔχει αὐτό στή δική τους ψυχή; (Γιά ὅσους βεβαίως πιστεύουν στήν ὑπαρξή της καί νοιάζονται γι' αὐτή).

Ἡ ἀπάντηση στό ρητορικό ἐρώτημά μας, ἔρχεται ἀπό τόν ἴδιο τό Χριστό, ὁ Ὅποιος πάλι μᾶς προειδοποιεῖ: «*Οὐαὶ (= ἀλίμονο) τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται*» (Ματθ. 18, 7). Ἀλίμονο...!

Ὁ μακαριστός [π. Κων/νος Στρατηγόπουλος](#), ἥδη ἀπὸ τό 2009, ὅταν εἶχε τεθεῖ τό θέμα εἰσαγωγῆς τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στά Δημοτικά σχολεῖα, εἶχε ἐκφράσει τήν ἐντονη διαφωνία του καί, μάλιστα, εἶχε ἀναρωτηθεῖ:

«Ποιός θά τά διδάξει (τά παιδιά) σεξουαλική άγωγή; Συγγνώμη, όταν μπαίνει ό φυσικός στην τάξη, έχει σπουδάσει φυσική. Ό χημικός, χημεία. Ποιός σπούδασε σέξ και είναι ειδικός; Ποϋ έγινε ειδικός;... Καί ποιός καθηγητής (σ.σ.: νηπιαγωγός ή δάσκαλος) θά τή διδάξει αυτή τήν ειδικότητα; Ποιός θά τή διδάξει; Είναι παράλογο, γιατί ό καθένας θά κατεβάξει, συγγνώμη, τά δικά του σεξουαλικά βίτσια στά παιδιά μας... Από ποιόν διδάσκαλο; Θά ξέρει χριστιανικά τίποτε ή θά λέει ό,τι θέλει. Θά λέει στά παιδιά μας, αν δέν κάνεις σέξ θά γίνεις άρρωστος. Τά γνωστά δηλαδή».6

Είναι άπερίσκεπτο, αλλά και πολύ επικίνδυνο ν' έπιτρέπουμε σέ όποιονδήποτε, είτε αυτός λέγεται παιδαγωγός είτε συγγενής⁷ είτε τηλεόραση, διαδίκτυο κλπ., νά πονηρεύει τά παιδιά μας, και μετά νά προσπαθούμε νά τούς διδάξουμε τό ήθος, τίς αξίες, τίς άρετές, τήν πνευματική ζωή. Τότε ή πνευματική ζημιά, ίσως και ή ήθική, θά έχει ήδη γίνει, και μάλιστα κάποιες φορές άνεπανόρθωτα.

Πρέπει οί γονεΐς νά ζοϋμε οί ίδιοι τήν πνευματική έν Χριστῷ ζωή⁸, ώστε νά είμαστε σέ θέση, πρώτα μέ τό παράδειγμά μας⁹ κι έπειτα μέ διάκριση και σοβαρότητα, νά άπαντᾶμε σέ κάθε έρώτηση τοϋ παιδιοϋ μας, όσο «δύσκολη» ή «άστεία» μᾶς φαίνεται. Γράφει σχετικά ένας εϋσεβής Πολύτεκνος Ίερέας:

«Μήπως θά τοϋ τά μάθουν στό σχολείο τά νέα έγχειρίδια γιά τό μάθημα τής σεξουαλικής άγωγής; Ή ή τηλεόραση; Όχι. Όλοι και όλα αυτά θά τοϋ ποϋν πέντε αλήθειες και 95 ψέματα. Έμεΐς θέλουμε υπεύθυνους γονεΐς, πού μέ σοβαρότητα, σύμφωνα μέ τήν ηλικία τοϋ παιδιοϋ τους πού ρωτᾶ, θά τοϋ έξηγήσουν τό θέλημα τοϋ Θεοϋ, τήν προοπτική τοϋ Θεοϋ γιά τόν άνθρωπο. Έάν δέν έχουμε γονεΐς νά θεολογοϋν σέ κάθε άπίθανη έρώτηση τοϋ παιδιοϋ τους, αλίμονό μας, γιά όποιοδήποτε πράγμα. Δέν υπάρχουν άστεΐα ή γελοΐα. Υπάρχουν σοβαρότατες έρωτήσεις πού κάνουν τά παιδιά και πρέπει νά μάθουμε νά άπαντᾶμε στά παιδιά μας, κι όχι νά τά παραπέμπουμε κάπου άλλοϋ. Πρέπει έμεΐς νά αναλάβουμε τίς εϋθύνες μας»¹⁰.

Γιά νά κατανοήσουμε τό πόσο σημαντικό είναι νά προστατεύουμε τά παιδιά μας από τά πνευματικά «μικρόβια», όπως τά έλεγε ό **Άγιος Πορφύριος**, αλλά και πόση προσοχή χρειάζεται στό τί βλέπουν τά μικρά παιδιά, παραθέτουμε τά χαριτωμένα λόγια του: «Οί αδυναμίες κολλᾶνε σάν τά μικρόβια... Νά προσεύχεσαι πάνω από τά κρεβάτια τους, όταν κοιμοϋνται, διότι τότε τό κακό είναι αδύναμο, δέν άντιστέκεται. Νά 'στε προσεκτικοί, μή σᾶς βλέπουν μέ... έσώρουχα. Τά σταυρώνουμε, σηκώνουμε τά χέρια ψηλά και εϋχόμαστε μέ λαχτάρα. Ή προσευχή σας τότε έπιδρά πίο εύκολα και ή εϋχή ενεργεί σέ βάθος»¹¹. Έάν, λοιπόν, ό Άγιος συμβουλεύει τούς γονεΐς νά μή τούς βλέπουν τά παιδιά τους μέ τά έσώρουχα, πώς θά έπιτρέψουμε σέ κάποιους νηπιαγωγούς ή δασκάλους νά τούς δείξουν γεννητικά

όργανα και, μάλιστα, νά τά ζωγραφίσουν;

Και για νά μή νομίσει κάποιος ότι υπερβάλλουμε, αναφέρουμε τό έξῆς γεγονός. Στο πλαίσιο τῆς διδασκαλίας τοῦ προγράμματος «Φρίξος», σέ Νηπιαγωγεῖο τῆς Κρήτης, τά νήπια ζωγράρισαν ἕνα κορίτσι κι ἕνα ἀγόρι, καί σημείωσαν πάνω τους τά διάφορα μέλη καί ὄργανα (πχ. μύτη, στόμα, χέρια, καρδιά κλπ.). Ἐκτός τῶν ἄλλων ζωγράρισαν καί τά ἀντίστοιχα γεννητικά ὄργανα γράφοντας δίπλα τήν ἐπιστημονική ὀνομασία τους! Στο τέλος, ζωγράρισαν ἐσώρουχα καί τά κόλλησαν ἀπό πάνω. Σεβόμενοι τούς ἀναγνώστες μας, δέν δημοσιεύσαμε τά «γυμνά» ζωγραφισμένα ὄργανα, ἀλλά τά καλυμμένα.

Καί ἀναρωτιώμαστε: Ποιός γονέας θά ἔδειχνε στό 5χρονο παιδί του γυμνά γεννητικά ὄργανα (ἔστω σέ σκίτσο), πόσο μᾶλλον νά τό προτρέψει νά τά ζωγραφίσει; Κι ὁμως, αὐτή τῆ δραστηριότητα τήν μαθαίνουν τά νήπια (τό ἐπαναλαμβάνουμε, τά νήπια) ἀπό τούς ἐκπαιδευτικούς, στό πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ προγράμματος, «παίζοντας μέ τό Φρίξο»!12

Μάλιστα, τό ἐγχειρίδιο τοῦ προγράμματος «Παίζω μέ τό Φρίξο...», στό σημεῖο ὅπου πρέπει τά παιδιά νά ζωγραφίσουν τά γεννητικά ὄργανα πάνω στίς «κουκλές» (ἀγόρι καί κορίτσι), ἀναφέρει: «Ἐάν τά παιδιά ντρέπονται νά ζωγραφίσουν τά γεννητικά ὄργανα, τό κάνει ἡ δασκάλα. Μπορεῖ νά δείξει καί τήν παρακάτω εἰκόνα» (σ.σ. παραθέτουν τά γεννητικά ὄργανα τοῦ ἀντρα καί τῆς γυναίκας σέ σκίτσο), καί συνεχίζει: «Γιά νά δοῦμε, ὁ Φρίξος μᾶς ἔχει στείλει μιά ζωγραφιά μέ τά γεννητικά ὄργανα. Θά τῆ χρησιμοποιήσουμε, γιά νά ζωγραφίσουμε τά γεννητικά ὄργανα στίς κουκλές μας. Ἡ δασκάλα μπορεῖ νά ἔχει κόψει τίς ἀντίστοιχες φωτογραφίες καί νά τίς κολλήσει στό κατάλληλο σημεῖο!» («Παίζω μέ τό Φρίξο...», σελ. 25-26).

Πόσο, στ' ἀλήθεια, σωστή παιδιαγωγικά εἶναι αὐτή ἡ ὁδηγία; Σώνει καί καλά νά «βιάσουμε» τήν προσωπικότητα τῶν παιδιῶν, νά τήν «ἰσοπεδώσουμε», παραβλέποντας τήν ἀθωότητα καί τήν ἔλλειψη πονηρίας πού διακρίνει τά παιδιά αὐτῆς, τουλάχιστον, τῆς ἡλικίας, νά τά πονηρέψουμε, νά τά μεγαλώσουμε πρὶν τήν ὥρα τους...!

Μιά μητέρα μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὅτι, ὅταν πρὶν λίγα χρόνια εἶχε γίνει μιά τέτοια ἐνημέρωση στό νηπιαγωγεῖο τοῦ παιδιοῦ της, ὑπῆρξε ἀλλαγὴ στή συμπεριφορά του. Δέν τήν ἄφηνε νά τό κάνει μπάνιο, γιατί δέν ἤθελε νά τό δεῖ ἡ μητέρα του γυμνό, ἐνῶ πρὶν δέν εἶχε τέτοιο θέμα.

Ἡ ἀποστολή τοῦ σχολείου καί τῶν παιδαγωγῶν εἶναι, ἢ τουλάχιστον πρέπει νά εἶναι, ἐκτός ἀπό τή μετάδοση στά παιδιά ἀκαδημαϊκῶν γνώσεων, ἡ καλλιέργεια τοῦ ἠθους καί ὁ σεβασμός στίς πατροπαράδοτες ἀξίες τῶν γονέων τους. «Αὕτη γάρ ἀρίστη διδασκαλία», μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἅγιος

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «οὐ, συγχωρήσαντες πρότερον περιγενέσθαι τὴν πονηρίαν, ὕστερον ζητεῖν ὅπως αὐτὴν ἐξελάσωμεν...»¹³ (= Αὐτὴ εἶναι ἡ ἄριστη διδασκαλία, ὄχι, ἐπιτρέποντας νωρίτερα νὰ ἐπικρατήσῃ στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ ἡ πονηρία, ὕστερα νὰ ζητᾶμε τρόπο πῶς θὰ τὴ διώξουμε). Καί συνεχίζει ὁ Ἅγιος, περιγράφοντας πόσο μεγάλη καὶ δύσκολη εἶναι ἡ τέχνη τῆς διαπαιδαγώγησης: «*Τῆς τέχνης ταύτης οὐκ ἔστιν ἄλλη μείζων. Τὶ γὰρ ἴσον τοῦ ρυθμίσει ψυχὴν καὶ διαπλάσαι νέου διάνοιαν; Καὶ γὰρ παντὸς ζωγράφου καὶ παντὸς ἀνδριαντοποιοῦ τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην ἀκριβέστερον διακεῖσθαι χρή*»¹⁴ [= Ἀπὸ τὴν τέχνη αὐτὴ (τῆς ἀγωγῆς) δέν ὑπάρχει ἄλλη μεγαλύτερη. Γιατί τί εἶναι ἴσο μέ τό νὰ διαπαιδαγωγῆσῃς τὴν ψυχὴ καὶ νὰ διαπλάσῃς τὴ διάνοια τοῦ νέου; Γιατί πράγματι, ἀπὸ κάθε ζωγράφο καὶ κάθε γλύπτη, πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικότερος ἐκεῖνος πού ἀσκεῖ αὐτὴ τὴν τέχνη»].

Μήπως, κάποιος ἀπὸ τοὺς «φωστῆρες» τοῦ προγράμματος, σκέφτηκε ὅτι, ἴσως, ὑπάρχουν γονεῖς πού θέλουν νὰ μεταδώσουν στὰ παιδιά τους ἀνώτερες ἀξίες, ἀρετές καὶ ἰδανικά; (Καί, δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν πολλοὶ τέτοιοι γονεῖς). **Ἀρετές καὶ ἰδανικά, ὅπως ἡ ἀγνότης, ἡ ἐγκράτεια, ὁ σεβασμὸς τοῦ σώματός μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος τοῦ ἄλλου, ὡς ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** ¹⁵. Ὅτι ὁ Θεός, ὅταν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο, «ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς» (Γέν. 1, 27), ὅτι Οἰκογένεια εἶναι μόνο αὐτὴ πού ὁ Θεὸς εὐλόγησε (μέ ἑτερόφυλους γονεῖς) καὶ ὅτι δέν μᾶς ὠφελεῖ νὰ ἀσχολούμαστε μέ τὰ γενετήσια θέματα πρὶν τὸν εὐλογημένο Γάμο¹⁶, γιατί ὅποιος παίζει μέ τὴ φωτιά, κάποια στιγμή θὰ καεῖ! Ἀλλὰ καὶ ἂν κάπου ἀστοχήσουμε, ὑπάρχει πάντα ἡ μετάνοια, ὁ Πνευματικὸς καὶ τὰ θεραπευτικὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ σπουδαιότερη ἀποστολὴ καὶ εὐθύνη τῶν γονέων, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐσυνείδητων παιδαγωγῶν, εἶναι νὰ ἐνσταλάξουν στίς ψυχές τῶν παιδιῶν **τὴν ἀρετὴ** καὶ νὰ τὰ ἐνδυναμώνουν στὸν ἀγῶνα τους γιὰ τὴν ἀπόκτησὴ της, ἰδιαίτερα ὅταν εἶναι μικρά. Ὅπως σοφά γράφει ὁ **Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας**: «*Οὐ μικρὸν γὰρ τὸ ὄφελος, οἰκειότητά τινα καὶ συνήθειαν ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς τῆς ἀρετῆς ἐγγενέσθαι· ἐπεὶ περ ἀμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν τοιούτων μαθήματα, δι' ἀπαλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα*»¹⁷ (= Δέν εἶναι μικρὸ τό κέρδος, ὅταν οἱ ψυχές τῶν νέων συνηθίσουν καὶ κάνουν δική τους τὴν ἀρετὴ. Ὅσα ὁ ἄνθρωπος ἀφομοιώνει στὴν τρυφερὴ ἡλικία του, μένουν ἀσάλευτα. Διότι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀκόμα ἀπλὴ τότε καὶ ὅ,τι δέχεται, ἐντυπώνεται πολὺ βαθιὰ μέσα της). Καὶ συμπληρώνει ὁ **ἱ. Χρυσόστομος**: «*Καὶ γὰρ οἱ νομοθέται τότε παιδαγωγοῦσιν ἡμᾶς, ὅταν διαστραφέντες τύχωμεν. Ἄλλ' οὐχ ὁ Παῦλος οὕτως, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐν ἡλικίᾳ πρώτη τοὺς διδασκάλους αὐτοῖς ἐφίστησι τῆς ἀρετῆς, κωλύων ἐπεισελθεῖν τὴν κακίαν*»¹⁸ [= Διότι οἱ νομοθέτες μᾶς διαπαιδαγοῦν (μέ τίς ποινές), τότε μόνο ὅταν ἔχουμε διαστραφεῖ (καὶ παρανομοῦμε). Ἀλλὰ δέν μᾶς διδάσκει αὐτὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ ἀπὸ μικρὴ ἡλικία, πρέπει οἱ δάσκαλοι νὰ διδάσκουν τὴν ἀρετὴ, ἐμποδίζοντας τὴν κακία (διὰ τῆς πονηρίας) νὰ εἰσέλθῃ στίς ψυχές τῶν παιδιῶν].

«Άκρογωνιαίος λίθος για την ανάπτυξη τών παιδιών είναι η καλή οικογενειακή κατάσταση. Αυτή όρίζεται ως καθημερινός αγώνας και προσπάθεια για αγιότητα»¹⁹. Έλεγε σχετικά ο **Άγιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης**: «Έκεῖνο πού σώζει και φτιάχνει καλά παιδιά είναι η ζωή τών γονέων στό σπίτι. Οἱ γονεῖς πρέπει νά δοθοῦνε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ... Δέν τά σώζουν (τά παιδιά) οὔτε οἱ συμβουλές, οὔτε ἡ πειθαρχία, οὔτε ἡ αὐστηρότητα. Ἄν δέν ἀγιάζονται οἱ γονεῖς, ἄν δέν ἀγωνίζονται, κάνουν μεγάλα λάθη καί μεταδίδουν τό κακό πού ἔχουν μέσα τους... Ὅταν τά παιδιά πληγώνονται ἀπ' τήν κακή μεταξύ τών γονέων τους συμπεριφορά, χάνουν δυνάμεις καί διάθεση νά προχωρήσουν στήν πρόοδο. Κακοκτίζονται καί τό οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς τους κινδυνεύει ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά γκρεμιστεῖ».20

Τά δυτικά παιδαγωγικά μοντέλα καί συστήματα, πού δυστυχῶς ἐφαρμόζονται ἢ προωθοῦνται, γιά νά ἐφαρμοστοῦν στήν Πατρίδα μας, καί ἰδιαίτερα αὐτά πού ἀναφέρονται στή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, προέρχονται, ἐπί τό πλεῖστον, ἀπό ἀθεϊστικά ἢ ἀγνωστικιστικά²¹ κέντρα. Αὐτονομοῦν τό σέξ, ἀπό τήν ὅλη ζωή τοῦ ἀνθρώπου, σχεδόν εἰκονακλαστικά, καί τό ὑπερτονίζουν, ὥστε νά ὑπηρετῆται στά παιδιά καί τούς νέους ἀσυνείδητα (ἢ καί συνειδητά πολλές φορές) ἡ ἄποψη, ὅτι ἡ ἐνεργή σεξουαλική ζωή, ἔξω ἀπό τίς παραδοσιακές ἀξίες, ἀλλά καί ἐνάντια στή θρησκευτική πίστη καί διδασκαλία, εἶναι αὐτονόητη. Καί, μάλιστα, προωθοῦν τήν ἄποψη, ὅτι ἡ ἐγκράτεια (ἡ ἀποχή), ἡ ἀγνότητα, ἡ παρθενία κλπ., εἶναι «ἀφύσικες» καταστάσεις! Ἄρα, κατ' αὐτούς, ἄς μάθουμε στά παιδιά, ἀπό τό νηπιαγωγεῖο ἀκόμα, πῶς θά «ἀπολαμβάνουν» τό σέξ, ἀρκεῖ νά... «προσέχουν»!²²

Εἶδαμε, ὅμως, καί τά ἀποτελέσματα πού εἶχε ἡ εἰσαγωγή, ἐδῶ καί πολλά χρόνια, τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στά σχολεῖα ἄλλων Χωρῶν. Δεῖτε ἐνδεικτικά, τί δήλωσε ὁ Σουηδός Καθηγητής τῆς Κοινωνιολογίας στό Πανεπιστήμιο τῆς Οὐψάλα Ἰωακείμ Ἰσραέλ, πού πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἦταν παλαιότερα ὑπέρμαχος τοῦ θεσμοῦ: «Στίς χῶρες πού εἰσήγαγαν τό σέξ στά σχολεῖα, ὅπως ἀπέδειξαν οἱ στατιστικές, ἀξήθηκε καταπληκτικά ὁ ἀριθμός τῶν 12χρονων καί 14χρονων πού ἔμειναν ἔγκυες»²³.

Ἄς τό σκεφτοῦμε αὐτό οἱ γονεῖς, τουλάχιστον ὅσοι θέλουμε νά ἀναθρέψουμε τά παιδιά μας μέ χριστιανικές ἀρχές, «ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου» (Ἐφεσ. 6, 4). Ἐπιτρέποντας στίς/στούς νηπιαγωγούς καί δασκάλους, ἀλλά καί σέ ὅποιονδήποτε ἄλλο, νά εἰσαγάγουν τή σεξουαλική περιέργεια καί πονηρία στίς ψυχές τῶν ἀθῶων παιδιῶν μας, ἔστω καί ὑπό τό ψευτοένδυμα καί πρόσχημα τῆς ἐπιστήμης καί γιά τήν προστασία τους (ἄραγε, κατ' αὐτούς, οἱ γονεῖς δέν μποροῦν νά τά προστατέψουν;), οὐσιαστικά τούς ἐπιτρέπουμε νά τά εἰσαγάγουν στήν πονηρία καί τήν πρόωρη, γιά τά περισσότερα, περιέργεια. Ἐπιτρέπουμε νά τά σκανδαλίσουν, καί τότε, «οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ

ἐκείνω δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται».

Τά παιδιά μας χρειάζονται Χριστό καὶ ἀρετές, πού πηγάζουν μόνον ἀπ' Αὐτόν. Χρειάζονται παραδείγματα ἀρετῆς καὶ ἐνθέου ἀγάπης καὶ ὄχι νά μάθουν πῶς λέγονται τά γεννητικά τους ὄργανα ἐπιστημονικά ἢ πῶς εἶναι τά γεννητικά ὄργανα τοῦ ἀντιθέτου φύλου. Καὶ πόσο μᾶλλον, νά μάθουν καὶ νά ἀποδεχθοῦν, σάν κάτι τό φυσικό, τίς ὁμόφυλες «οἰκογένειες» καὶ τά κοινωνικά «φῦλα». (Ακόμα καὶ ὁ ὅρος «διαπροσωπικές σχέσεις» μπερδεύεται καὶ ἀλλοιώνεται)!²⁴

Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐδῶ καὶ αἰῶνες, ἔχει τή δική της «σεξουαλική ἀγωγή»· ἀγωγή πού ἔβγαλε, βγάζει καὶ θά βγάζει Ἁγίους. «... Ἡ “σεξουαλική ἀγωγή” στό χῶρο τῆς Ὀρθοδοξίας δέν εἶναι παρά θεολογία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, μέρος τῆς ὀρθόδοξης ἀνθρωπολογίας. Δέν πρόκειται συνεπῶς γιά μία “ἐπιστημονική” ἀνάλυση καὶ περιγραφή τῆς σωματικῆς λειτουργίας ἢ γιά ἠθικοκοινωνική καθοδήγηση, ἀλλά γιά θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπό τό πρῖσμα τῆς θείας ἀποκαλύψεως. Μία τέτοια ἀντίληψη, ἄρα, γιά τόν ἄνθρωπο καὶ τό σῶμα του, δέν “διδάσκεται” θεωρητικά, οὔτε, πολύ περισσότερο, ἐπιβάλλεται! Ἐμπνέεται μονάχα στά πλαίσια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα τῆς Ὀρθοδοξίας...»²⁵

Δύσκολο τό ἔργο τῶν γονέων, καὶ ἰδιαίτέρως τῶν πιστῶν, ὅμως δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι τά παιδιά μας τά φυλάει ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ: «Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με» (Ψαλμ. 114, 6). Γιατί, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ» (Ψαλμ. 114, 5), καὶ γι' αὐτό δείχνει τό ἔργο τῆς πῖο μεγάλης Του φιλανθρωπίας, μέ τό νά διαφυλάττει τά νήπια. Στήν Πρόνοια, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ πρέπει νά ἐπιρρίπτουμε τά παιδιά μας καὶ ἰδιαίτερα τά νήπια, ἀφοῦ ἀνθρωπίνως κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε. Αὐτό, ἄλλωστε, μᾶς συμβουλεύει πάλι ὁ ἱ. Χρυσόστομος, λέγοντας: «Οὐδὲ γὰρ ἀρκεῖ οὔτε τροφός, οὔτε μήτηρ, οὔτε ἕτερος οὐδεὶς ἀπηρτισμένην ἐπιδείκνυσθαι περὶ αὐτὰ πρόνοιαν, ἂν μὴ τῆς ἄνωθεν ἀπολαύη ροπῆς» (= Γιατί δέν ἐπαρκεῖ οὔτε ἡ τροφός, οὔτε ἡ μητέρα, οὔτε ἄλλος κανεὶς νά δείξει ὀλοκληρωμένη πρόνοια γι' αὐτά, ἂν δέν ἀπολαμβάνουν τή θεϊκὴ βοήθεια)²⁶.

Ἄς κλείσουμε, λοιπόν, γνωρίζοντας ὅτι δέν ἔχουμε κἄν προσεγγίσει τό τεράστιο αὐτό θέμα, μέ τή θεοφώτιστη προτροπή τοῦ ἀγίου Πατρός πρὸς τοὺς πιστοὺς γονεῖς: «... σπουδάσωμεν γενναίων παίδων γενέσθαι πατέρες (καὶ μητέρες), χριστοφόρων οἰκοδόμοι γενέσθαι ναῶν, ἀθλητῶν ἐπουρανίων ἐπιμεληταί... πάντοθεν ἐργάζεσθαι τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν, ἵνα καὶ τῶν στεφάνων αὐτοῖς ἐκεῖ κοινωνήσωμεν»²⁷.

Χρειάζεται πολλή προσοχή καὶ συνεχῆς ἐπαγρύπνηση. **Μὴ ἐπιτρέψουμε σέ κανένα νά «παίζει» μέ τὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν μας.** (Συστήνουμε στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες νά διαβάσουν προσεκτικά καὶ τά παρακάτω σχόλια, γιά νά διαπιστώσουν τό τί κρύβεται πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά).

Σημειώσεις:

1. frixos.weebly.com/ (ένω τό υλικό του προγράμματος ήταν ανεβασμένο στην ιστοσελίδα του, απ' όπου τό τυπώσαμε και άντλήσαμε πληροφορίες, ξαφνικά κατέβηκε μέ τή σημείωση ότι έτοιμάζεται ή έντυπη έκδοσή του).

2. Πρόκειται για τόν Όργανισμό: «Παγκόσμια Ένωση Σεξουαλικής Υγείας» («World Association For Sexual Health» - WAS), ό όποιος ύποστηρίζει τήν άντισύλληψη, τίς έκτρώσεις, τήν όμοφυλοφιλία κλπ. Χαρακτηριστικό είναι, ότι χρυσός χορηγός της (gold sponsor, βλ. was2019.org) είναι ή περιβόητη «International Planned Parenthood Federation» (IPPF), γνωστή για τίς έκατοντάδες χιλιάδες έκτρώσεις πού πραγματοποιεί έτησίως. Η άμερικάνικη έκδοχή της [«Planned Parenthood» (PP), βλ. www.afistemnaziso.gr], έχει κατηγορηθεί για έμπόριο όργάνων και ίστών έκτρωμένων βρεφών. Μάλιστα πέρυσι δημοσιεύθηκαν κρυφά βίντεο, πού δείχνουν στελέχη της νά βοηθοϋν διακινητές παιδιών, κάνοντας άμβλώσεις στά άνήλικα θύματά τους. Η PP καλύπτει πολλά χρόνια τή σεξουαλική κακοποίηση και έκμετάλλευση παιδιών.

Στό πρόσφατο - 24ο Συνέδριο του Παγκόσμιου αυτού Όργανισμού για τή Σεξουαλική Υγεία (WAS), πού πραγματοποιήθηκε στό Μεξικό από 12-15 Όκτωβρίου 2019, τό κεντρικό σύνθημα ήταν: «Σεξουαλική Άγωγή για όλους: Γέφυρα για τή Σεξουαλική Υγεία». Δείτε τί άκριβώς έννοοϋν μέ αυτό τό σύνθημα: «Η γέφυρα βοηθά νά περάσουμε ποτάμια, ώκεανούς, έμπόδια πού είναι γεμάτα μέ μύθους, βία, σεξισμό, μάτσο-άνδρισμό, όμοφοβία, τρανσοφοβία, άνεπιθύμητες έγκυμοσύνες, δυσκολίες πρόσβασης σέ άσφαλείς και νόμιμες άμβλώσεις...». (Βλ. rethemnos.gr). Σέ αυτό τό Συνέδριο βραβεύθηκε τό έλληνικό πρόγραμμα. Και οί συντελεστές του «Φρίξου» και κάποιοι τοπικοί παράγοντες του Ρεθύμνου κι όχι μόνον, έπαίρονται γι' αυτό τό βραβείο. Κρίμα!

3. mumdadandkids.gr

Σχετική ανακοίνωση έξέδωσαν και τά «Όρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία Άθηνών», βλ. tideon.org

4. Όσο αυτό τό πρόγραμμα (ή όποιοδήποτε άλλο παρόμοιο) είναι πιλοτικό και μή ύποχρεωτικό, ύπάρχει κάποια έννημέρωση των γονέων από τούς εκπαιδευτικούς, όχι όμως από ειδικούς παιδοψυχολόγους, και οί γονείς μποροϋν και πρέπει νά άρνηθοϋν νά διδαχθεί στα παιδιά τους. Έάν, όμως, έπιβληθεί ύποχρεωτικά στα Νηπιαγωγεία και στα Δημοτικά (όπως, δυστυχώς, άκούγεται ότι θά γίνει), τότε θά είναι πολύ δύσκολο για τούς γονείς νά άρνηθοϋν τή συμμετοχή των παιδιών τους. Η μόνη λύση πού θά ύπάρξει τότε, θά είναι ή καταφυγή των γονέων, πού διαφωνοϋν, στή δικαιοσύνη. Άς έλπίσουμε ότι δέν θά χρειασθεί.

5. Ο Δεσπότης Χριστός με αυτό τον λόγο Του, δέν κυριολεκτεῖ, ἀλλά ἐπισημαίνει με ἔμφαση τή σοβαρότητα τοῦ σκανδαλισμοῦ. Ὁ σκανδαλισμός τῶν μικρῶν καί ταπεινῶν, ὅπως εἶναι τά μικρά παιδιά, ἐπιφέρει, ἐάν δέν ὑπάρξει μετάνοια, τόν πνευματικό θάνατο αὐτῶν πού εἶναι ὑπεύθυνοι.

6. Απόσπασμα ἀπό ὁμιλία τοῦ π. Κων/νου Στρατηγόπουλου, 20. 2. 2009, βλ. floga.gr

7. Εἶναι, δυστυχῶς, διαπιστευμένο ὅτι τό μεγαλύτερο ποσοστό (70-90%) παιδικῆς σεξουαλικῆς κακοποίησης γίνεται ἀπό πρόσωπα τοῦ κοντινοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τοῦ παιδιοῦ (συγγενεῖς, φίλους κλπ.), καθώς καί ἀπό ἄτομα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἢ ἀθλητικοῦ περιβάλλοντός του. Χρειάζεται, λοιπόν, ἀνύστακτη προσοχή, ἀπό τούς γονεῖς, ἀλλά καί ὑπεύθυνη ἐνημέρωση, ὥστε νά διακρίνουν ἔγκαιρα τυχόν ὑποπτα σημάδια, τόσο στή συμπεριφορά τοῦ παιδιοῦ τους, ὅσο καί στό περιβάλλον τους. Βασικό, ἐπίσης, εἶναι νά μή ἐμπιστεύονται εὐκολα σέ ἄλλους τά παιδιά τους.

8. Ὁ Ἅγιος Παῖσιος συμβούλευε σχετικά τούς γονεῖς: «Πρῶτα-πρῶτα τά παιδιά ἀντιγράφουν ἐμᾶς καί μάλιστα ἀπό μωρά. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα θά πρέπει νά ἐνεργοῦμε ἐπάνω τους ὅπως στά ρολόγια. Ὅσο παίρνει τό ἐλατήριό τους, τά κουρδίζουμε γρήγορα. Μετά σιγά σιγά, προσέχοντας νά μή σπάσουμε τό ἐλατήριό τους μέ τό ζόρισμα...

»Ὅταν κάτι δέν πάει καλά, πάντα κάτι φταίει. Μήπως φταίει τό παράδειγμά μας; Μήπως φταῖνε τίποτε κακά θεάματα, τίποτε ἄσχημες πράξεις, ἄσχημα λόγια μέσα στό σπίτι; Πάντως τήν εὐσέβεια τή δίνουμε στά παιδιά μέ τό γάλα καί ὄχι μέ τήν ξηρά τροφή. Ποτέ μέ πίεση καί προσταγή. Καί προπαντῶς μέ τό παράδειγμά μας». (Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης, «Υπαίθριο Ἀρχονταρίκι», βλ. imkifissias.gr).

9. Ἐλεγε χαρακτηριστικά ὁ σύγχρονος Ἅγιος Πορφύριος: «Ἐκεῖνο πού σώζει καί φτιάχνει καλά παιδιά εἶναι ἡ ζωή τῶν γονέων μέσα στό σπίτι. Οἱ γονεῖς πρέπει νά δοθοῦνε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νά γίνουν ἅγιοι κοντά στά παιδιά μέ τήν πραότητα τους, τήν ὑπομονή τους, τήν ἀγάπη τους. Νά βάζουνε κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεση, ἐνθουσιασμό κι ἀγάπη στά παιδιά. Καί ἡ χαρά πού θά τούς ἔλθει, ἡ ἀγιοσύνη πού θά τούς ἔχει ἐπισκεφθεῖ, θά ἐξακοντίσει στά παιδιά τήν χάρη...». (Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, «Βίος καί Λόγοι», ἐκδ. Ἰ. Μονῆς Χρυσοπηγῆς, σελ. 416-417).

10. Πρωτοπρ. Ἰωάννου Χατζηθανάση, «Ὁρθόδοξη Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση. Ἀλήθειες καί Ψέματα γιά τή σεξουαλική ζωή τοῦ ἀνθρώπου», ἀπόσπασμα ὁμιλίας, βλ. impantokratoros.gr

11. Ἅγιος Πορφύριος, «Ἐνας νά μέ ἀκούσει... καί θά τοῦ στείλει ὁ Θεός πλούσια τή Χάρη Του», ἐκδ. Ἰ. Ἡ. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Μήλεσι Ὠρωποῦ 2018.

12. blogs.sch.gr

13. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Πρὸς πιστὸν πατέρα, Λόγος γ', P.G. 47, 381.

14. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὰ σκάνδαλα ἔρχεται!, Λόγος νθ', P.G. 58, 584.

15. «Ἡ ἐγκράτεια ἀπὸ τὰ σαρκικὰ πάθη εἶναι ἡ φυσικὴ κατάσταση, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ πτώση στὶς σαρκικὲς ἀμαρτίες εἶναι στήν πραγματικότητά κάτι τὸ ἀφύσικο. Σήμερα ὁμως ἔχει τόσο πολὺ παραπλανηθῆ ὁ κόσμος, ὥστε θεωρεῖ τὸ φῶς σάν σκότος καὶ τὸ σκότος σάν φῶς. Χαρακτηρίζει τοὺς ἐγκρατεῖς καὶ σώφρονες “καθυστερημένους” καὶ “ὀπισθοδρομικούς”, ἐνῶ αὐτούς, πού κυλιόνται στὸ βουρκο τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, τοὺς θεωρεῖ... προοδευτικούς! Τοὺς θαυμάζει καὶ τοὺς ἐκθειάζει! Ἦλθε ἡ ἐποχὴ, πού ἀναφέρει ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὅτι θὰ βλέπουν αὐτοί, πού εἶναι ἄφρονες, ἐκείνους, πού σωφρονοῦν, καὶ θὰ τοὺς θεωροῦν σάν παράφρονες, μὴ μπορώντας νὰ διακρίνουν ὅτι στήν πραγματικότητά παράφρονες εἶναι οἱ ἴδιοι!» (Γέροντος Γερμανοῦ Σταυροβουνιώτου, «Περὶ σωφροσύνης καὶ ἀγνότητος», βλ. www.imprantokratoros.gr).
Εἶναι σωφροσύνη ἢ παραφροσύνη ἢ παρότρυνση μικρῶν παιδιῶν νὰ «ἐξερευνοῦν» τὸ σῶμα τους, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸ κάνουν δημόσια, καὶ τὸ χειρότερο, ὅτι ἡ αὐτοϊκανοποίηση δέν εἶναι καὶ κάτι τὸ φοβερό...!

Διαβάστε (καὶ φριξτε) ποιοὶ εἶναι, βάση τοῦ «Διεθνοῦς Ὁδηγοῦ γιὰ τὴ Σεξουαλικὴ Ἀγωγή» τῆς UNESCO (!), οἱ «παιδαγωγικοὶ στόχοι» στήν ἐνότητα: «Σεξουαλικὴ συμπεριφορά», καὶ εἰδικότερα στήν ὑποενότητα: «Τὸ βιολογικὸ φῦλο, ἡ σεξουαλικότητα καὶ ὁ σεξουαλικὸς κύκλος τῆς ζωῆς», πού ἀφορᾷ τίς ἡλικίες ἀπὸ 5 ἕως 8 ἐτῶν(!):

«• Τὰ περισσότερα παιδιά ἐκφράζουν περιέργεια γιὰ τὰ μέρη τοῦ σώματος • Εἶναι φυσιολογικὸ νὰ ἐξερευνοῦμε καὶ νὰ ἀγγίζουμε μέρη τοῦ σώματός μας • Τὸ ἄγγιγμα τοῦ σώματος μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ αἴσθημα ἀπόλαυσης • Αὐνανισμὸς (αὐτοϊκανοποίηση) ὀνομάζεται ἡ πράξη ὅπου ἀγγίζουμε καὶ τρίβουμε τὰ γεννητικὰ μας ὄργανα • Μερικοὶ ἄνθρωποι ἀννανίζονται, ἄλλοι ὄχι • Ἡ αὐτοϊκανοποίηση δέν εἶναι ἐπιβλαβής, ἀλλὰ εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεση». (Μαργαρίτας Γερούκη, «Ἡ Σεξουαλικὴ Ἀγωγή στὸ Σχολεῖο. Θεωρία καὶ πράξη - Οἱ ἀπόψεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν», Ἀθήνα 2011, σελ. 234).

Στὸ παραπάνω βιβλίον παρατίθενται οἱ ἐνότητες τοῦ ἐν λόγῳ «Ὁδηγοῦ» τῆς UNESCO, πού ἀφοροῦν τίς μαθήτριες καὶ μαθητὲς τῆς πρωτοβάθμιας ἐκπαίδευσης, μέ τὴν ἐξῆς ἀναφορά τῆς συγγραφέως: «Στόχος εἶναι νὰ παρουσιαστῆι στὸ ἐλληνικὸ κοινὸ ἓνα ἀξιόπιστο πλαίσιο γιὰ τὴ δημιουργία καὶ ἐφαρμογὴ δραστηριοτήτων σεξουαλικῆς ἀγωγῆς»! (ὁ. ἀ. σελ. 215). Νὰ σημειωθεῖ δὲ ὅτι ἡ κα Γερούκη εἶναι ἡ βασικὴ συντάκτρια καὶ συντονίστρια τοῦ προγράμματος «Φρίξος». Μάλιστα, τὸ ἀνωτέρω βιβλίον τῆς προτείνεται στήν ἐπίσημη ἱστοσελίδα τοῦ προγράμματος, ὡς «ὑποστηρικτικὸ ὑλικό».

16. Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ἔλεγε γιά τό θέμα αὐτό στούς νέους πού τόν ρωτοῦσαν: «Τή γενετήσια ὀρμή πρέπει νά τή βάζουμε στό ψυγεῖο μέχρι τό γάμο καί νά κάνουμε τίμιο ἀγώνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καί μόνο ἔτσι θά βροῦμε λύση στό πρόβλημα αὐτό». (Σωτήριος Λυσίκατος, «Χαριτωμένες Διδαχές τοῦ Γέροντος Παΐσιου», Περιοδικό «Θεοδορμία», Ἰαν.- Μάρτ. 2004).

17. [Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Πρὸς τοὺς νέους. Ὅπως ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων](#), P.G. 31, 572.

18. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πρὸς πιστὸν πατέρα, Λόγος γ', P.G. 47, 381.

19. Βαρβάρας Βερβερίδου, «Ἡ Παιδαγωγικὴ σκέψη τῶν συγχρόνων Ἁγίων Πορφυρίου καί Παΐσιου», Διπλωματικὴ Ἔργασία, Θεολογικὴ Σχολὴ Α.Π.Θ., Θεσ/νίκη 2017, σελ. 33. Βλ. ikee.lib.auth.gr

20. [Ἀγίου Πορφυρίου, «Βίος καί Λόγοι», ἐκδ. Ἰ. Μονῆς Χρυσοπηγῆς](#), ἔκδοση 16η, Χανιά 2019, σελ. 453-454.

21. Ἀγνωστικισμός: προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη γνώση καί τό στερητικό -α, ὀνομάζεται ἡ φιλοσοφικὴ θεώρηση ὅτι ἡ ἀλήθεια ὀρισμένων μεταφυσικῶν ὑποθέσεων, ὅπως οἱ θεολογικοὶ ἰσχυρισμοὶ πού ἀφοροῦν τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, εἶναι εἴτε πρὸς τό παρὸν ἄγνωστη, εἴτε ἐγγενῶς ἀπρόσιτη. Οἱ ἀγνωστικιστὲς δὲν ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, ἀπλῶς δὲν εἶναι ἱκανοποιημένοι μὲ τίς ἀποδείξεις γιά τὴν ὑπαρξὴ του (βλ. Βικιπαίδεια).

22. Σύμφωνα μὲ τίς ἐθνικὲς «Κατευθυντήριες Γραμμὲς γιά τὴν «Ὀλοκληρωμένη Σεξουαλικὴ Ἐκπαίδευση», πού συντάχθηκαν ἀπὸ τό «Sexuality Information and Education Council of the United States» (SIECUS), δίδεται μεγάλη ἔμφαση στὴν «οὐδέτερη» σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση, πού ξεκινᾷ ἀπὸ τό Νηπιαγωγεῖο. Σύμφωνα μὲ αὐτὲς τίς ὁδηγίες, τὰ παιδιὰ ἡλικίας ἀπὸ 5 ἕως 8 ἐτῶν πρέπει νά διδάσκονται ὄχι μόνο τὰ ἀνατομικὰ σωστά ὀνόματα ὄλων τῶν τμημάτων τοῦ σώματος, ἀλλὰ καί τοὺς ὀρισμούς τῆς σεξουαλικῆς ἐπαφῆς καί τοῦ ἀντανισμοῦ! («Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο Παιδιάτρων: Σεξουαλικὴ ἐκπαίδευση τῶν νέων μὲ στόχο τὴν ἐγκράτεια», βλ. mumdadandkids.gr).

23. [Ἐγγραφο τῆς «Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ἑλλάδος» \(25. 5. 2009\), στὸν τότε Ὑπουργό Παιδείας, γιά τὴν σχεδιαζόμενὴ εἰσαγωγή μαθήματος σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης στό Δημοτικὸ Σχολεῖο](#), βλ. aspe.gr

24. Εἶναι χαρακτηριστικὸ τό πῶς ὀρίζει ἡ συντονίστρια τοῦ «Φρίξου», κα Μαργαρίτα Γερούκη στό βιβλίο της «Ἡ Σεξουαλικὴ Ἀγωγή στό Σχολεῖο...» (ὅ.π.), τίς Διαπροσωπικὲς Σχέσεις στό εὐρύτερο πλαίσιο τῆς ἀνθρώπινης σεξουαλικότητας:

«...οί διαπροσωπικές σχέσεις περιλαμβάνουν τήν έκφραση τῶν συγκεκριμένων συναισθημάτων καί συμπεριφορῶν πού προάγουν, ἐξερευνοῦν, ἐνθαρρύνουν καί ικανοποιοῦν τήν ἀτομική αὐτοαντίληψη τῆς σεξουαλικότητας» (ὁ.π., σελ. 28).

Ἐνῶ σέ ὑποσήμειωσή της διευκρινίζει ὅτι: «Ὁ ὅρος διαπροσωπικές σχέσεις χρησιμοποεῖται ἐδῶ ἀντί γιά διαφυλικές σχέσεις. Ὁ στόχος εἶναι νά γίνεται ἀναφορά στίς ἀνθρώπινες σχέσεις ἀνεξάρτητα ἀπό τήν αὐτοαντίληψη τῆς ταυτότητας τοῦ φύλου» (ὁ.π., ὑποσημ. 1, σελ. 28). Αὐτοαντίληψη, λοιπόν, τῆς σεξουαλικότητας, ἀνεξάρτητη ὅμως ἀπό τήν αὐτοαντίληψη τῆς ταυτότητας φύλου! Κι ὅτι ὁ καθένας καταλάβει...!

Ταυτόχρονα, παρακάτω, περιγράφει τόν ὅρο παιδική σεξουαλικότητα: «Αὐτό πού ὀνομάζουμε παιδική σεξουαλικότητα ἔχει περισσότερο νά κάνει μέ τήν αὐθόρμητη ἀνάγκη τοῦ παιδιοῦ καταρχάς νά ἐξερευνήσει τό σῶμα καί τίς αἰσθήσεις του καί νά ἀναζητήσῃ μέσῳ αὐτῆς τῆς ἐξερεύνησης πηγές ἀπόλαυσης, τόσο σέ αἰσθησιακό ὅσο καί σέ συναισθηματικό ἐπίπεδο» (ὁ.π., σελ. 30).

25. [Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, «Ἡ Ὀρθόδοξη “Σεξουαλική Ἀγωγή”](#)», ἀπό τό βιβλίο: «Εὐαγγελικά καί Ἀποστολικά Μηνύματα», (Ἀπάνθισμα κηρυγμάτων ἀπό τή “Φωνή Κυρίου” τῶν ἐτῶν 1980 καί 1983)», ἐκδ. «Ὀρθόδοξος Κυψέλη», βλ. impantokratoros.gr

26. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς τόν ΡΙΔ΄ Ψαλμόν*, P.G. 55, 317.

27. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Πρὸς πιστόν πατέρα*, Λόγος γ΄, P.G. 47, 386.

(Πηγή: orthodoxostypos.gr)